

Dilaterad Kardiomyopati Dilaterad kardiomyopati (DCM)

är den vanligaste hjärtsjukdomen hos stora hundraser, inklusive irländsk varghund. Sjukdomen förekommer också hos andra djurarter och hos människa.

Dilaterad kardiomyopati drabbar hundens hjärtmuskel och leder till nedsatt sammandragningsförmåga (kontraktilitet) och dilatation (förstoring) av hjärtat. Detta innebär att hjärtat inte förmår att pumpa runt blodet i samma utsträckning som hos en normal individ. Det kan leda till att blod ansamlas i de stora venerna som leder till hjärtat, vilket i sin tur leder till utträde av vätska i lungor och buk (hjärtsvikt). Det är också vanligt att drabbade hundar har rubbningar i hjärtats rytm (arytmier). Hos irländska varghundar är förmaksflimmer en vanlig arythmi.

Dilaterad kardiomyopati utvecklas progressivt över tid och börjar ofta med en s.k. pre-klinisk fas då inga sjukdomstecken ses, vilket senare ofta övergår i en klinisk fas då hunden visar sjukdomstecken. Sjukdomstecken som kan ses är **trötthet, nedsatt prestation, andningssvårigheter, hosta, avmagring och ökat bukombång**. Hunden kan svimma eller kollapsa och kan ha ett lindrigt blåsljud när man lyssnar på hjärtat med stetoskop.

Diagnosen ställs med hjälp av ultraljudsundersökning. Eventuell arythmi undersöks med EKG. Det är viktigt att undersöka hunden tidigt i sjukdomsförloppet då behandling kan vara aktuell redan i det pre-kliniska stadiet.

Hundar som utvecklat tecken på hjärtsvikt behöver medicinsk behandling och hundar med förmaksflimmer kan behöva medicinsk behandling för att stabilisera hjärtfrekvensen. **Extra viktigt är att undersöka hundar som ska användas i avel då förändringar kan finnas på hjärtat utan att sjukdomstecken ses.**

Dilaterad kardiomyopati är en vanlig sjukdom hos irländska varghundar med hög dödlighet. Sjukdomen är ärftlig och studier pågår för att identifiera dess nedärvningsmönster hos irländska varghundar såväl som hos andra drabbade hundraser.

Det är ännu inte känt exakt vilka genförändringar som kan ge upphov till DCM. Därför behövs vidare studier i raser som är drabbade av DCM. Syftet med studierna är att identifiera och karakterisera sjuka gener hos hund, vilket i förlängningen kan leda till ett gentest som skulle underlätta avelsarbetet för att få bort sjukdomen. Resultaten kan i förlängningen visa sig värdefulla även för människor som lider av DCM.

För mer information om DCM samt om lunginflammation hos svenska irländska varghundar, läs gärna Lovisa Orleifsons examensarbete: <https://stud.epsilon.slu.se/8881/> och publikation: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5540459>